

כל הזבחים פרק שמיני זבחים

ספק ספיקא דמוח ומיהו איכא חזא דביתא דרבי מסכה זביה (דף נ:). דלמא ספק ספיקא דקמי וספיקא אכור ומוקי לה בספק טריפה וקמייהו דהם נחשבה בלאק טולן אכורות ואין לחוש בהא דלא מייתי לקמן כיון דבביתא היא דמאי אולמא מבתייהו דרבי יהודה והאיא נמי מוקי רב פפא בזביה כרבי יהודה אליבא דרבי יהושע ועדיפה ליה לנאחויי בביתא דמפורש בה רבי יהודה בהדיא ועוד אומר רבי זביה סה דהא דקמי נחשבה בלאק טולן אכורות לא קמי אספיקא אלא אורחא דתע דלפילו רבי יהודה דלמא לקמן ספק ספיקא היינו דוקא דביתא דרבי יהודה אומר דקמי בביתא דרבי יהודה אומר רימוני דביתא דממש דוקא רימוני ט] את שדרט ועדיף דהו' אחד מששה דברים בהנהו אסר ר' יהודה ספק ספיקא דמאי טעמא נקט רימוני בןן והא לפילו כל שדרט מקדש ל' יהודה דמוכח בביתא דליטרא קליעות ונבי חתיכה בחתיכות דלמא ר' יהודה לא העלה פ' הערל (יבמות פא.) וחתיכה הו' כל שדרט דמוכח בהם דלמא רבי יוחנן והלא חתיכה עולה (למנין) משום דהו' כל שדרט ולאן את שדרט צטיין והס"ס דמוקי לה בנימוחה היינו דוקא לריש לקיש ומיהו מלי למימר דנקט רימוני בןן ל' לרבי שמעון דפליגי עליה דלפילו בביתא דרבי יהודה וספק ספיקא ובענין זה לריב לפרש דלמא בביתא

א וי' ספיקא חזא
מביתא אכורות
בלבס פ'
א' ב מיי' סס הלכנ
סור ש"פ יד סי'
ק' ש"פ ה'
יב ג סס נב"ס :
כא רימוני בןן סס
לא שדרט כו' י"ק
י"א את שדרט כו' י"ק

דלוקי נתרעבו באחרים (א) * (ואחרים באחרים)
בולין דלוקי דברי רבי מאיר וחבמם אומרים
אין כל באחד ומאחרים שהיה רבי מאיר אומר
ל' שדרטו למנות מקדש וחבמם
אומרים אינו מקדש אלא ששה דברים
בלבד רבי עקיבא אומר בשבעה ואלו הן
אגוזי פרך ורימוני וזבאון וחביות סחומות
ודילפי תרדין וקלחי כרוב ודלעת יונית ר'
עקיבא מוסרף אף בכרות של בעל הבית
הראוי לעולה ערבה הראוי לבלאי הרבם
בלאי הרבם ואיחמר עלה ר' יוחנן אמר
את שדרטו למנות שנינו רשב"ל אומר כל
שדרטו למנות שנינו דלמא ריש לקיש אלא
האי תנא-הנא דליטרא קליעות הוא דלמא רב פפא
כל

ידלקו . דלמא פ' תוקדש חוקד
אש : בלמא ומאחרים : זו היא
עליית ערלה וכלאי הכרס דתרומה
עולה בלמא ומאה וכיון שכלל את
האיסור שאיסורו איסור הגהה
ככל את העלייה הכי היא לה
בספרי גבי מכל חלבו את מקדשו
ממנו דמשמעו בתרומת מעשר
שהיא אחד ממאה וקרי ליה מקדשו
ומשמעו שמקדשו מקדש את המעשרבין
זו : אינו מקדש . אלא בטל :
אלא ששה דברים בלבד . הן
שמקדשין את כל המעשרבין בןן
מתוך שהן גדולים ודמיהן יקרים
ומשובין כמין : פרך וזבן . מקומות
הן : חילפי ון תרדין וקלחי כרוב .
בלמא לערלה ערלה . מה שיש
בזבן מין אינו ורבי לערלה מקדש את עיבובו בפיסור ערלה :

עיי' מעלי' בתוס' ד"ה
המעשר כו' ש"ת לא
ג"ס והלכות בלמא
פ"ב
עיי' תוס' מהו מ. ד"ה
האי וכו' ונב"ס סס
ד"ה מיימת

י"ל מה שהוא מין אינו
כו'
דמקדש י"ק
דמסתמא בלמא מין
בכמות י"ק
לריש דלא כו' י"ק

ועיי' תוס' יבמות פא.
ד"ה תפסין
י"ל וכו' וכו' ספקי' הלכות
הסם ומיהו ר"ס ס'

ועיי' יבמות פא.
ד"ה כולן ידלקו
ועיי' יבמות פא.
ד"ה כולן ידלקו

לקמן (דף ע"ד) דבסתמא דקמי כוס של עבודה טובים שגפול לאלוהי מהן לריבוא ומריבוא לריבוא מותרין דלמאי נקט מריבוא לריבוא הא יאן בפירש אחד מהן לריבוא שרי כ"ש מריבוא לריבוא דהו' ספיקא שלישיה אלא נקטיה לנאמועיין דמאי דלמא אסר אפילו בכמה ספיקות וכן לריבוא בעל כרחי דרימוני בןן ל' יהודה לאו דוקא דמסתמא כליס (פ"ו) מ"ס) הרימוני שאמרו לא גדול ולא קטן אלא צטיני ולמה הזכירו רימוני בןן שיהו מקדשין כל שהן דברי רבי מאיר רבי יוחנן בן גורי אומר לשער בהן את הכלים רבי עקיבא אומר לכן ולכן הזכירו לשער בהן את הכלים ין ושקן מקדשין בכל שהן רבי יהודה אומר לא הזכירו רימוני בןן וחלוי גבע אלא שיהו מהעשרין והאי בכל מקום פירוש יג' דסתמיהו מדין העובדי טובים כד פירש בערך דערך חזר ומתוהה עמיה יס לרקק דסתם רימוניס אפילו כל שדרט לא חשיבי דלא תקשי דרבי מאיר ארדבי מאיר לריש לקיש דלמא כל שדרט לימטט שנינו ולרבי יהודה כל הרימוניס חשובים כל שדרט דהא רבי יהודה סבר דליטרא קליעות לא בטלה וקמי לא הזכירו רימוני בןן לענין קידוש אלא כל הרימוניס מקדשים ושוו לרימוני בןן דאי רימוני צטיניס אינן מקדשין א"כ היה לו להזכיר לענין קידוש כמו רבי מאיר וריבן עיין בירושלמי בפרק בתרא דערלה וכדומה שיש סם טעום סופר ויש מפרשים דלפילו גרסתיין בכל האן משניות ואחרות בלמא לא מלי לנאחויי רביה דספק ספיקא אכור דילמא איך קאמר וכל האחרות בלמא ואין למנוה מה מידעו האן לשעת ז' פעמים כיון דקמי אכל האחרות בלמא דליטרא ליה לנאמועיין דלמא דלמא חזי רובי דגבי שאר מיני אסרינן דמא רובא ושרינן תרי רובא גבי יוחסין בסוף פ"ק דלמא (דף ע"ד) דלמא הולכין אחר רוב העיר והוא דלמא רוב סעיה בהדיא ואלפילו עיר קטנה ואין הולכין אחר רוב עיר גרידא ואלפילו גדולה כלמא רביה ין וחלוי רוב סעיה גרידא :

י"ל דלמא רבי יהודה וכל
טובה חתיכה בחתיכות
עולה משום דהו' כל
שדרטו למנות ומשך דלוק
את שדרטו שיש אלא
דלוקי דבכח מיני לא
אסר ר' יי ספק ספיקא
דלמא רימוני ומשך כו' י"ק
ה"ל סבור דקנין
כל איסורי
מתלמי
דגרב איכא ר'י
גבית חומריס בלמא אדם
שיבאר אומרם בלמא מ"ס
דבבמות אינן מותרות בן
דלמא ר' יוחנן מ"ס
ט"ל בלמא ר' יוחנן מ"ס
מתנא

ועספריס שפליגי גרסי
ודי וכו' וכו' א"כ א"כ סוכת
הספיקות סוכת ש"ק

בולין ידלקו . ולא האמר מלי שנה הכא דקמי ידלקו כשנתערבו וכן בכל האיסורין השמיים סם במסכת ערלה (פ"ג) ולא פליגי רבי אליעזר דלמא יולין הגהה לים המלח כמו צ"ס כל הללמיס (ע"ו מ"ס) לענין עבודת טובים "וכותיה הילכתא כדפסיקין (טו) מיהו רבי שמאל פירש סם דהא דרין בכל האיסורין אחר רבי אליעזר יולין הגהה לים המלח ונראה דרבי אליעזר פליגי דוקא גבי עבודת טובים לפי שפוסק דמיה וכשמוליך הגהה לים המלח נראה כאלו מוליד האיסור ומהאי טעמא הוה אמרינן נמי הכי לענין שביעית גבי הא דמיה בפרק הגזול ע"ס (ב"ק פא.) בגד שלבשו בקליפי שביעית ידלק אס היה מעשרב בלמא הוה אמרינן ויולין הגהה לים המלח אכל בערלה וכלאים ושער טיר ופטר חמור וכל שאר איסורים דלא תפסי דמיהס אמרינן לרבי אליעזר ידלק אפילו נחשבר ולפי טעם זה טענה וסוסו דלקמן דמריי בעבודת טובים כגי בהלכת הגהה לים המלח עוד יש לפרש דדוקא בחטור שהספיקו בענין עבודת טובים ואלה צו את הפת ונטל ממנה ככר ורנב זה את הבגד אמרי' יולין הגהה לים המלח כשנתערב לפי שאין ממשות האיסור בעין והואו גברא דליתערב ליה מביחא דחמורא כיון דלי אפשי בהטת בהלכת הגהה לים המלח שרייה בגוף עליו עליו אלא או למכור או ליתן לפועלין אכל שהנה הוא עליו לא ין דליטרא בשתיה שרי על ידי ז' זוי ואם חלמא מלי טעמא לא אמרי' בכל הכי דמסכת ערלה יומרו טולן לעבוד טובים חזן דמיה איסור הגהה שבו כדקאמר רבן שמעון בן גמליאל בפרק בתרא דמסכת ע"ו (דף ע"ד) גבי יין נכך ליתא למיחש וכן בפת ובגד דכל הללמיס (ע"ו מ"ס) דלמא רפה של עובד טובים אכור בלכילה בהגהה מיהא שרי וחיישינן שמא יקנה ממנו ישראל ויתן לפועלו וחביתא דהואו גברא אס היה רואה למכור כל יינו יחד היה דהוה מלי למכור חזן דמיה איסורא שבו וחביות סחומות נמי איכא למיחש שימכרו העובד טובים ליה ישראל טובים בשמן זית או ביין תפוחים : ד"ג אגוזי פרך . על סם שפרכין דלמא בפסיקתא בפרשתא דיהודה וישראל רביס אחר פרשת כי תשא על אל גינת אגוז דדרשינן שנמשלו ישראל לאגוז שיש בו שלשה מינין של פרך שפרכך מעלמ :

שיטה מקובצת
[ח] חבית ואחרים נמחק
וחבית באחרים ליש
תבוא : [ג] טולן ידלקי
וישאר למכור טובים
חזן דמיה איסור שבו
כדאמר רשב"ג בפרק
בתרא דעבודת טובים
יפכו לעובד טובים
חזן דמיה ין נכך שבו
וי"ל (ד"ה) [ד] חיישינן
שמיא
טובים לישראל אחר
אכל הם גבי יין נכך
ליבא למיחש ד א ר ין
ישראל קנה יין מן
העובד טובים וסבאן
משמע דאם נאמר פת
בישראל כגון שאמשו העובד
טובים רבות שמשתרות בין
היהודים (שיבול) [שיבוליס]
לאכלו באכילה אחת בלא שרייה
דלמא ביניהם ויחלבו מיד לענין
היהודים ויש שחזרין לחזקו
(בארבע) החיבות כדפי' בספרי
א' ג' אומר
את דודו : [ד] בארן : עיין
תשובת רשב"ג [ה] ר"ע אומר
(חבית סופך נמחק) אף כבוד
של בעל הבית אבל של נחמה לא
אכל החיבה של לחם הפנים לא
בפסלה משום דמיה פני : [ו]
חילפי בתרין וקלחי
בבבד : [ז] חבית כל נמחק : [ח]
שיש בלוי סין אית ו' נמחק : [ט]
רימוני בןן שהם את : [י] בןן
מפוס' ר' שמעון : [יא] הא כי
פירש אחר : [יב] ושיהו מקדשין
חבית ושקן נמחק : [יג] דמסתמא
באים כיון
העובדים : [יד] על חבית ואחר
רוב פתיה גרידא נכתב עליו ק' כמלמלא
: [טו] כדפסיקין בהם : [טז] לא
דאורחא בשתיה שרי ע"י ארבע
ווי וא"ל : [יז] הפנים דמיה
חבית דמיה נמחק : [יח] הפת דפי'
כל הללמיס : בא"ה

אף ככרות של בעל הבית אכל של נחמוס לא שהס קטנות והא דמשמע בסוף הערל (יבמות דף פא.) דחתיכה של לחם הפנים בשל חולין לא בטלה שאני לחם הפנים ין דסמיהו טפי ורואי להחבד בחתיכה ואלה צו את הפת ין ב' כל הללמיס (ע"ו מ"ס) לריבן לאוקמא בלמא דהא קמי העלה ויתן ומאחרים ולי לאו היא דמסתמא ערלה לא היינו לריבין לחלק בןן לחם הפנים לשאר לחם והוה מלי לאוקמוי מתניתין דמסתמא ע"ו אפילו בשל נחמוס וכדריבי מאיר דלמא את שדרטו לימנות מקדש או כל שדרטו לריש לקיש אכל מתניתין דמסתמא ערלה מוכחא דסתם פת אפילו לרבי מאיר עולה בלמא ומאחרים : ד"ה ר' יוחנן לערלה ערלה . בירושלמי מדקדק אמרי' לא תנא נמי הראוי לתרומה דתרומה נמי כיון דחשיבי לא בטולן ואין עולין בלמא ומאה ומשני משום דכולס ראייה לתרומה ולא שייך למיחש האי לישנא ונראה שיש עדיין לתרן משום דקמי ידלקו ועולין בלמא ומאחרים ואין דין זה נוהג בתרומה ועוד הוה מלי לבטוי דהאי תנא תרתי אית ליה דבר שבמנין וליסורי הגהה דלמא ריבין במסכת ע"ו (דף ע"ד) אמתניתין דהסם פרק בתרא : (* ועיי' היב' תוס' יבמות פא : ד"ה נכחות)

ויבוספוס פרק הערל
פא : ד"ה ככרות גרס
דמרי טפי ואשכר לומר
משום קדושת לחם הפנים
חזר טפי להיות ראוי
להכניס ע"י ועיי' בש"ס
פנים מאירות מ"א שללה
פ"ס

(*) סה דהוסי' לפסחם לא זכינו לנאחויי ולי' לריבן חבית לחתם בכרס חתיכות עיין ת"ל כלל ע"ה דף י'
(ב) ריל נמקומות סגובין היקר בפת עובד טובים וכיון שאין ישראל מכיר שהוא פת של כהן ואלה עובד טובים וכוונר שהוא פת של עובד טובים נוסיה וחלי לריי הקלה ויקח ממנו .